

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

1. čtení: Lv 13,1-2.45-46 2. čtení: 1 Kor 10,31-11,1

Ev.: Mk 1,40-45

Žl 32 Tys mé útočiště, zahrneš mě radostí ze záchrany.

Kapka rosy z Božího slova: Ježíš se dotýká malomocného. Neštítí se nemocného člověka. Není to od něj nijak laciné gesto – on na sebe skrze kříž vezme všechny naše nemoci, duchovní i tělesné. Pán tímto gestem dává najevo, že přišel naplnit dávnou Izaiášovu předpověď: „ Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal...“

La vita è bella

Milí bratři a sestry,

uplynulý týden byl trošku, nebo spíše velmi – jak bych to řekl – ve znamení byrokracie, tedy pod vládou či dohledem úřednictva. To, co jsem četl za mlada a nahánělo mi to tušený strach z dosud nepoznaného, to jsem si teď po dvaceti letech prožil jako románová postava. Horor Hitchcockův je ve srovnání s výše zmíněnou, dosud nepojmenovanou knihou jako zrnko nerozemleté kávy vhozené do studené vody, a ta kniha jako káva, kterou pije Arab Abu Ibn Qahwa (čti Kahva). Co jsem to tedy za mlada četl? Byla to kniha, která mnou smýkla do komnaty s dvanáctery dveřmi, ale bez jediné kliky. Byla to kniha – no, už vás nebudu dále napínat a řeknu to rovnou: Kafkův Proces!!!

„Ach,“ slyším teď od každého, kdo to kdy četl.

Stručný popis děje: Pan Josef K., pilný, svědomitý a bezúhonný úředník, je obviněn a má být zatčen kvůli nespécifikovanému zločinu, který spáchal. Rozjíždí se proces, který jej od zlosti nad absurditou celého tohoto obvinění dovede nakonec až k uznání své viny a přijetí trestu smrti.

Ale vraťme se k tomu uplynulému týdnu.

Pondělí: Kvůli veřejné sbírce na opravy hustopečského kostela začínají telefonáty s úřady: finančním a správou sociálního zabezpečení: „Ano, hned vás přepojíme...“ „Ale to voláte špatně...“ „Ne, poslat vám to potvrzení nemůžeme, to si musíte přijet...“, a tak dále.

Úterý: Honem na Poštovní úřad: „Pošlete mi to prosím DOPORUČENĚ... A ještě zaplatím tento poplatek...“

Středa: Úřad městyse: „Prosím, zde jeden podpis a razítko... a ještě tady... a ještě tady.“ „Tak já frčím zase dále.“ Úřad děkanátní účetní Hranice: „Tak tady jsou, paní, ty doklady...“ „Tu platbu, pane faráři, převed'te na inkaso...“ „Ano, ano – snad to zvládnou...“ Teď honem na

finančák... Pytla, špatně jsem odbočil! Tak tedy nejprve do Přerova na sociální zabezpečení... Sláva, po třetím zeptání jsem již u úřadu. Vstupuji do dveří, zeptám se této paní, vypadá jak vrátná: „Kde mi, prosím vás, potvrdí bezdlužnost?“ „Zkuste to tam ve dveřích u výtahu.“ Paní zde právě vyřizuje telefonát, no, chvíli počkám. Po pěti minutách: „A to jste tu špatně! Mně sem posílají všechny! Ale já fakt nevím... Počkejte, zkusím zavolat... Tak osmé patro oranžovým výtahem.“ V pěkně vyhřáté budově sociálního zabezpečení začínám rozmrzat. Sundal bych si kabát i roušku, ale to se teď nehodí a není to ani kam odložit. Cink, cink, osmé patro. První otevřené dveře do kanceláře, jistě to bude již tady: „Dobrý den, potřeboval bych pro účely veřejné sbírky potvrzení o tom, že nemám nedoplatek na sociálním pojišť.“ „Na chodbě je formulář, vyplňte a pak dveře číslo 822.“ Vyřízení z voleje, otáčím se, jak na rotačním disku. Tak naštěstí ten formulář je celkem pochopitelný – něco doplním, s něčím mi jistě pomůže paní úřednice... Tak konečně, sympatická, mladá paní už na mé záležitosti začíná pracovat. „Zatím počkejte na chodbě.“ Postavím se (sedačku tu nemají, ani židli) u kanceláře úřednice-údernice alias Karolíny Plíškové. Pět minut, deset minut (beru do rukou růženec), dvacet minut (dochází mi trpělivost, začínám se potit), říkám si: „Je to zkouška trpělivosti!“ Ozývá se žaludek, ještě musím na finanční úřad, je po jedenácté. Zaklepu, rychle vstoupím a slušně se ptám, zda si nemám zajít na oběd... Mladá paní se omlouvá: „Promiňte, já jsem si spletla formulář.“ Stojím na konci Kafkova díla. Uznávám jako Josef K. svou vinu, přestává mi být horko, dobrovolně přijímám smrt. „Když ještě počkáte pět minut, už to bude.“ S potvrzením bezdlužnosti nasedám do auta, volám na finanční úřad, zda tam ještě budou, ale zřejmě až po obědové pauze. Trošku si po Přerově pobloudím, až nakonec dojezu k finančnímu úřadu v Hranicích. Půlhodiny čekání. Trefil jsem obědovou pauzu v celé svojí délce. Pak už to jde rychle: dostávám potvrzení i s úsměvem paní úřednice.

Čtvrtek a pátek už vysílen zůstávám na svém milovaném farním úřadu a po e-mailech s Krajským úřadem se jen potřebuji kvůli nějaké psychohygieně vypsat z prožitých kafkovských motanic.

S pozdravem a požehnaním, promluvu pošlu příště.

P. Václav Fojtík

Postní almužna

Bratři a sestry.

Vzhled letošní postní kasičky vyvolává dojem kapek rosy. Vzpomněl jsem si na svou túru hřebenovkou Beskyd, kterou jsem absolvoval za mlada. Určitě jsem si vzal s sebou něco k jídlu, ale nic k pití. Od „smrti žízni“ mne zachránily kapky rosy na jehličkách smrků, které jsem lízal, abych aspoň trochu žízeň zahnal. Vtom jsem si všimnul, že po stezce jde další turista, který mne se zájmem sleduje. Trochu jsem se zastyděl... On mne předešel – a po chvíli chůze jsem zase já zastihl jeho, jak se osvěžuje stejným způsobem. Prostě, příklady táhnou.

Můžeme vidět určitou podobnost mezi kapkami rosy a dobrými skutky, kterými můžeme my osvěžovat druhé. A ty dobré skutky také mohou rozzářit něčí život nebo svět kolem nás.

Kolik kapek rosy je potřeba, aby svlažily zemi, kolik je potřeba dobrých skutků, aby byl svět lepší...

Může nás napadnout, že těch pár kapek, které vzejdou z našich drobných odřeknutí, svět nezmění.

Nenechejme se takovými myšlenkami odradit. Matka Tereza jednou řekla: „Sami víme, že to, co děláme, je kapkou do moře. Ale kdyby tahle kapka v moři nebyla, chyběla by tam.“

V kapce rosy se odráží světlo a krásně září všemi barvami; stejně tak je mnoho způsobů („barev“) konání dobra. Může být mnoho možností, co si odřeknout a obnos za odřeknuté vhodit do kasičky. Je jistě mnoho lidí, kteří potřebují pomoc. Kdo to je v mém okolí? Pokuste se, prosím, vhodnou formou sdělit knězi či místní Charitě, pokud ve Vašem okolí je někdo v nouzi. Pomoci a osvěžit realitu těžké životní situace může i Postní almužna. Nabídnete, prosím, postní kasičky i těm, kteří nyní kvůli pandemii do kostela nemohou chodit.

Přeji Vám a vyprošuji vytrvalost v dobrém.

Mons. Bohumír Vitásek
prezident ACHO

Ohlášky:

- ✘ Popeleční středa je dnem přísného postu, kdy platí zdrženlivost od masa a újma v jídle (zdrženlivost od masa zavazuje od 14 let, újma v jídle od 18 do 60 let). Tímto dnem nám začíná postní doba! Trvá 40 dní, nepočítají se neděle (proto se začíná ve středu před první nedělí postní). Celá postní doba je časem, v němž se církev zvláště věnuje kajícínosti. Proto se vyhýbáme veřejným zábavám a tanci.
- ✘ Popelec budu udělovat ve středu i v neděli při mši svaté.
- ✘ Křížové cesty v Černotíně budou 45 minut přede mší svatou, v Bělotíně 45 minut přede mší svatou.
- ✘ Připojme se sami či společně v rodinách každý večer ve 20.00 h. k modlitbě růžence za ukončení pandemie COVID-19, za zdravotnický personál, všechny nemocné, opuštěné a seniory, aby v těchto obtížných časech našli útěchu. Modlitba růžence je mocným, a přitom snadno dostupným prostředkem, který je vždy k dispozici.

Blahopřejeme

panu *Alfredu Zemánkovi*, našemu dlouholetému varhaníkovi
ke krásnému životnímu jubileu
85 let.

Děkujeme za dlouholetou spolupráci ve farnosti i v městysi.
Neutuchající elán ať Vás, mistře, provází každý další den Vašeho života!
Přejeme pevné zdraví a Boží požehnání do dalších let!

Ing. Júlia Vezáková
starestka městyse

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 14. 2. do 21. 2. 2021

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
6. neděle v mezidobí 14. 2.	Hustopeče	8:00	Za † Antonína a Marii Váňovy, † rodiče z obou stran a za Stanislava Váňu
	Černotín	9:30	Za živé a † farníky
	Bělotín	11:00	Za Martu a Josefa Žakovčický
	Hustopeče	19:00	(tichá) eucharistická adorace
Pondělí 15. 2. <i>sv. Jiřina</i>	Špičky	16:30	Za † Josefa Vaculu, rodinu Vaculovu a Duchoňovu, za Boží pomoc s prosbou o požehnání
Úterý 16. 2. <i>sv. Juliána</i>	Hustopeče	7:00	Za Ferdinanda Jambora, manželku, jejich rodiče a sourozence
Středa 17. 2. Popeleční středa <i>den přísného postu</i>	Černotín	16:30	Za † kněze Jaroslava Rušara, rodiče, sourozence a dvo
	Hustopeče	18:00	
Čtvrtek 18. 2. <i>sv. Simeon</i>	Bělotín	16:30	Za uzdravení nemocného
Pátek 19. 2. <i>bl. Godšalk</i>	Hustopeče	16:00	<i>pobožnost Křížové cesty</i>
		16:30	Na úmysl dárce a živou rodinu
Sobota 20. 2. <i>sv. Nikefor</i>	Černotín	16:30	Za † Stanislava Podzemného, vnuka a dvo
1. neděle postní 21. 2. sbírka Halěř svatého Petra	Hustopeče	8:00	Za uzdravení dědečka, zdraví celé rodiny, nenarozené děti, kněze a dvo
	Špičky	9:30	Za † Jaroslava Šumšalovou k 15 výročí úmrtí, manžela Karla a syna Jaroslava
	Bělotín	11:00	Za živé a † farníky
	Hustopeče	14:00	<i>pobožnost Křížové cesty</i>
	Hustopeče	19:00	(tichá) eucharistická adorace

světlem pro mé nohy je tvé slovo

aneb přečteme Písmo svaté za jeden rok

neděle	pondělí	úterý	středa	čtvrtek	pátek	sobota
14. II.	15. II.	16. II.	17. II.	18. II.	19. II.	20. II.
Zj 10-11	Zj 12	Zj 13-14	Reflexe	Zj 15-16	Zj 17-18	Reflexe
Ž 143	Ž 144	Ž 145		Ž 146	Ž 147	